

ПОЛІОКСОВОЛЬФРАМАТИ КОБАЛЬТУ(II) У ВОДНО-ДМФА РОЗЧИНІ ПРИ $Z = 1,00$

Шмирко О. В., Книжник І. А., Радіо С. В., Розанцев Г. М.

Донецький національний університет імені Василя Стуса, Вінниця, Україна
o.shmyrko@donnu.edu.ua

Розробка та синтез органіко-неорганічних гібридних поліоксовольфраматів набуває актуальності не лише за рахунок низки цікавих структурних особливостей, але й різнобічного застосування у каталізі, медицині, нанотехнологіях. Одна з важливих не вирішених проблем полягає в тому, що деякі з ізополіаніонів присутні як метастабільні проміжні продукти або фрагменти з низькою концентрацією в розчині і їх неможливо стабілізувати або виділити із звичайних реакційних систем. У той же час використання металоорганічних фрагментів може зіграти вирішальну роль у структурній стабілізації метастабільних поліоксовольфраматів.

Були проведені дослідження методом рН-потенціометрії в системі $\text{Na}_2\text{WO}_4 - \text{HCl} - \text{NaCl} - \text{CoCl}_2 - \text{H}_2\text{O} - \text{ДМФА}$ (10 % v/v), з концентраціями Na_2WO_4 ($C_w = 0,268$ моль/л), CoCl_2 ($C_{\text{Co}} = 0,178$ моль/л), HCl ($C_{\text{HCl}} = 0,04$ моль/л). У якості органічного розчинника використовували ДМФА, який додавався у кількості 10 %, іонну силу $I = 0,25$ (моль/л) в розчині створювали додаванням необхідної кількості 2 моль/л розчину NaCl (ч.д.а). Титрування проводили з кроком $\Delta Z = 0,02$ кислотою і лугом в інтервалах кислотності $Z = 1,00 - 2,30$ і $Z = 1,00 - 0,74$ відповідно. Математичне моделювання процесів утворення ІПВА, використовуючи програму CLINP 2.1, полягало в проведенні послідовного пошуку оптимальної моделі. Аналізуючи дані формувалася сукупність найбільш імовірних комплексів, поступово додавались частинки, які покращували розраховані параметри. Підібрана модель, яка має найкращі параметри, та містить наступні частинки: Co^{2+} [W₄O₁₄(OH)₂]⁶⁻ (2), Co(OH)[W₁₂O₄₀(OH)₂]¹⁰⁻ (3), Co²⁺[W₁₂O₄₀(OH)₂]¹⁰⁻ (4) та його протоновані форми Co²⁺ H[W₁₂O₄₀(OH)₂]⁹⁻ (5), Co²⁺H₂[W₁₂O₄₀(OH)₂]⁸⁻ (6), Co²⁺H₃[W₁₂O₄₀(OH)₂]⁷⁻ (7) також [W₁₂O₃₀(OH)₂]⁶⁻ (8), [W₁₂O₃₈(OH)₂]⁵⁻ (9), H₂[W₁₂O₃₂]²⁻ (10) (Рис.1).

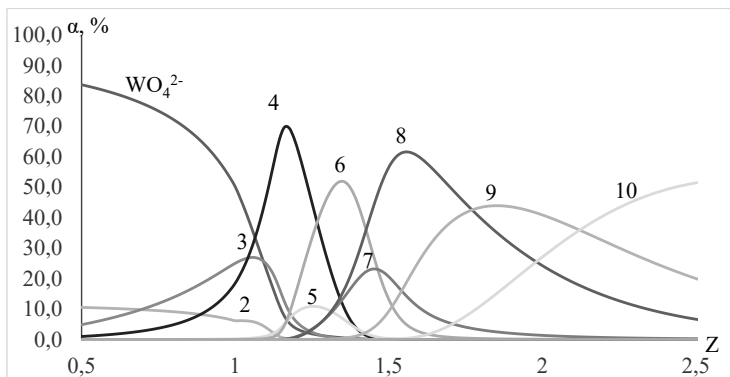

Рис. 1. Діаграма розподілу іонів вольфраму (IV)

Дана модель має низьке значення критеріальної функції (Criterion function) $CF = 12,00$ та оптимальний критерій адекватності $\chi^2_{\text{експ.}} = 0,54 \ll \chi^2_{f, \alpha=0,05} = 144,35$ і не є надлишковою.